

Barbara Cartland

Elu mõte on armastus

Barbara Cartland

LOVE IS THE REASON FOR LIVING

2006

ESMAKORDSELT EESTI KEELES

Raamatu eesti keeles kirjastamise õigus kuulub eranditult kirjastusele AMOR.

Selle raamatu reprodutseerimine, tõlkimine ja levitamine ilma valdaja loata on õigusvastane ja seadusega karistatav.

Kõik raamatu tegelaskujud ja olukorrad on välja mõeldud ega ole kuidagi seotud reaalse isikute ega sündmustega.

Kaane kujundanud PS Kujundus

Toimetanud Annika Koppel

Korrektor Inna Viires

© 2006 by Cartland Promotions.

All rights reserved.

© 2012 Kirjastus AMOR

E06238412

ISBN 978-9949-401-91-8

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Esimene peatükk

1871

„Vabandage, preili, kuid proua Palmer soovib teid kohe oma kabinetis näha.”

Teenijatüdruk tegi kniksu ja leedi Novella Crownley pani ohates raamatu käest.

„Huvitav, mida ta tahta võiks,” mõtles ta mööda koridore direktrissi kabineti poole kõndides.

Viimased aastad olid leedi Novella jaoks rasked olnud. Pärast Chelfordi Noorte Daamide kooli õpilaseks olemist, oli ta oma isa, Crownley krahvi surma järgselt sinna õpetajana tööle jäänud.

Tema ema oli arvanud, et kuni krahvist maha jäänud keerulised varalised olukorrad lahendatud saavad, on Novella parim võimalus kooli edasi jäämine.

Novella oli ainus laps ja tütar, seega ei olnud sea-
duse järgi tema pärimisõigus iseenesestmõistetav. Ker-
gendus oli tulnud siis, kui ta oli teada saanud, et tema
isa oli jätnud endast maha äärmiselt kindlasõnalise tes-
tamendi, milles tema ja krahvinna olid pärijad.

Kuid see oli olnud kaheksateist kuud tagasi, seetõttu
imestas Novella, miks proua Palmer teda oma kabi-
netti kutsus. Olukord meenutas talle vägagi seda päeva,
mil ta oli saanud kohutava teate oma isa äkilisest sur-
mast ning Novella lootis siiralt, et ta ei kuule sedasama
oma ema kohta.

Värisevi käsi koputas ta proua Palmeri kabineti
tammepuust uksele. Pärast pikka vaikushetke paluti tal
siseneda.

„Ah, Novella, tänan, et nii kiiresti tulid,“ ta tegi
pausi, et võtta välja prillid, mis ta kohe ette pani. „Mi-
nuni on jõudnud kiri sinu emalt.“

„Ma loodan, et mitte halbade uudistega?“ küsis
Novella, endal süda kurgus.

„Sinu jaoks võib-olla mitte, kuid Chelfordi kooli
jaoks pole see küll parimate killast.“

„Ma kardan, et ei mõista.“

„Su ema palub sind sinu kohustustest kooli ees va-
bastada, et saaksid naasta Crownley Halli.“

„Kas ta kirjutas ka miks on mul praegu õige aeg
koju tagasi minna?“ küsis Novella.

„Ma kardan, et täpsem informatsioon siin kirjas puudub,“ vastas proua Palmer prille eest võttes, „kuid ma olen kindel, et sa oled õnnelik koju tagasi pöördumise pärast. Novella, sinu koolis viibimine on olnud suurepärane, kuid ma teadsin alati, et sa ei jää siia igaveseks tööle. Tüdrukutel on kindlasti kahju, et sa lahkud – sa oled nii populaarne kui ka meeldiv – ja ma tahaksin sind tänada pühendumuse eest, mis sa õpilaste harimisse oled pannud. Sinu palk on välja arvestatud kuu lõpuni, kuid soovi korral võid kohe lahkuda.”

„Aga tüdrukud,“ kogeles Novella, sündmuste pöörded rabatuna, „ma tahaksin neile head aega öelda.”

„Sel juhul,“ teatas proua Palmer püsti tõustes, „teen ettepaneku korraldada sinu lahkumine homme pärast kogunemist. See annab sulle aega täna pärastlõunal viimased tunnid anda ja oma asjad kokku pakkida.”

Ebatavalisel kombel astus see pikk naine Novella juurde, heitis käed ümber tüdruku ja kallistas teda.

„Sinu täiskasvanuelu algus on olnud raske, Novella,“ ütles ta teda lahti lastes, „kuid sa oled näidanud üles imetlusväärset jõudu ja ma olen kindel, et see tuleb sulle välismaailmas kasuks. Ära kahtle selles, mu kallis, et skolaatilises maailmas elamine varjab sind mõningate elu ebameeldivuste eest, kuid ma olen kindel, et ükskõik, mida sa ka edasi teha ei kavatseks, oled sa selles edukas.”